

Eén en ander over de Pierlala-liedjes

Ge moet er een zijn van de oude klasse om te weten wie Pierlala geweest is en wat die rare kwant zo allemaal uitgericht, tegengekomen, verteld en gezongen heeft. Dat heeft hij honderd en zoveel jaar gedaan, alleszins met brio gedurende de 19de eeuw en het eerste kwart van de 20ste. Zijn laatste snik gaf hij toen hij in de loop van W.O. II voor goed in zijn graf kroop.

Wie die Pierlala eigenlijk geweest is ? Niemand anders dan de spreekbuis van een gedeelte van de openbare mening. Iemand die als er geen noemenswaardige gebeurtenis te noteren viel, de bek in zijn pluimen hield (= in zijn graf bleef liggen), maar telkens er iets gebeurde dat tegen zijn gevoel van eerlijkheid, rechtvaardigheid en patriottisme indruiste, ten tonele verscheen om al zingend lucht te geven aan zijn misnoegen, zijn ontgoocheling, zijn wrevel, zijn verdriet, zijn woede. Dat hij zulks al spottend, al gekscherend, al beschimpend, al vernederend, al ererovend deed, behoorde nu eenmaal bij zijn levensopvatting. En dat hij meer dan eens niet al te kieskeurig was in het gebruik van de Nederlandse woordenschat, is iets dat we hem vergeven. Omdat hij toch zo echt volks was en het hart op de tong droeg.

Zijn liedjes liet hij dan ook voor het leeuwedeel door de man in de

straat, met name de straatzanger, of door de gazetschrijver, met name de partijpolitieke pamflettist, of door de almanakmaker ten gehore brengen. Een enkele maal kropen heel wat voornamere personages in zijn huid, met name een Hipp. van Peene (1), een Em. Moyson, een Nap. Destanberg, een Joh. de Maegt, een J. de Geyter. Zelfs een Cam. Huysmans zag er geen graten in om bij monde van onze Pierlala over 't een of 't ander zijn gal uit te spuwen.

In de meeste gevallen werden Pierlala's liedjes aan "vliegende blaadjes" toevertrouwd. Voor de rest kwamen ze terecht in almanakken (Snoeck!), in jaarboeken (Willemsfonds), in dagbladen, liefst die van het liberaal kaliber. Na veel geduld geoefend te hebben en veel over- en weerge-loop en -geschrijf slaagden we erin meer dan 100 verschillende liedjes te verzamelen en te inventariseren. (2)

Van de oorsprong van het Pierlala-lied is zo goed als niets bekend. Zeker is dat het vóór 1693 ontstond want Salomon van Rusting getuigde in zijn "Vol-Geestige Werken" die in dat jaar verschenen, dat het "lietje van St Jutmuts (3) bequaem om in verscheyden voorvallen gezongen te worden" gezongen werd "op de vois van Pier la la lagh in de kist."

Naar alle waarschijnlijkheid was het tijdens en ten gevolge van de invallen van de Fransen onder Lodewijk XIV (14 maart tot 17 sept. 1678) dat Pierlala voor de eerste keer uit zijn graf stapte. Toch moeten we wachten op het tweede bezoek dat dezelfde Fransen aan ons land brachten (vanaf 1792) om met een Pierlala-liedje kennis te maken. Dat liedje is getiteld *Verscheyde Motien gedaen door den Borger Pier la la In den Club der Stad Gend. Gedrukt tot Hulst, by Jan Verspiegel In de Dry Heymans Kinderen*. Het lied bestaat uit 16 strofen van 6 regels, de 2 regels van het refrein: "seyd Pierlala sa sa" niet meegerekend.

1. Den Fransman als hy kwam in Stad,
Ons veel beloften deê,
Hy seyde, dat men de Vryheyd hadd',
Bragt ons Gelykheyd meê.
Maer het was al bedriegery,
Wy syn in wreeder slaeverny.
Ik sugt, seyde Pierlala sa sa
Ik sugt seyde Pierlala.
2. Waer in bestaet ons Liberteyd ?
Parbleu ! ik niet en vat.
Geen Borger die daer niet door leyde,
Soo buyten als in Stad.

Neyringen, Kloosters syn te niet,
Den Ambagsman is in verdriet.
D'as vry ! seyde Pierlala sa sa
D'as vry ! seyde Pierlala.

15. Terwyl ik deese motie deê
Een brief kwam van Parys,
Die ons bragt egte tyding meê
Dat Meyer en den Commandant
Gewesen waeren van den kant.
Dank God ! zeyde Pierlala sa sa
Dank God ! seyde Pierlala.

16. Verstraelen, Mulle, Meytenaer,
Beyens, Poelman en Neyt
Verschrikten sich in deese maer'
En d'een aen d'ander seyde' :
Ik vrees ons kraemken niet sal staen,
Ik vrees het is met ons gedaen.
Met regt ! seyde Pierlala sa sa
Met regt ! seyde Pierlala.

Ge ziet van hier dat Pierlala's "Motien" bij de velen die door het lied geschandvlekt waren geworden, op geen blauwe steen gevallen waren. Een reactie bleef vanzelfsprekend niet uit. Wat betekent dat er de franke spelbreker niets anders over bleef dan fluks zijn graf in te wippen.

"Nauwelijks hadde den Borger Pier la la deese Motien in den Club gedaen ofte hy wierd agtervolgt van eenige Deugenieten de welke men noemd de Bende van Cartouche, ende tot Gend durven vergaederen onder den naem van Nieuwe Volontairen. De besonderste waeren den rotten Jan Meulemeester als Major, de kaele Borse Verlinden-Cannoot, de Banqueroutiers Stevens, van de Vyvere, Antheunis en Provost, de bekende Schorken ende Gebroeders Cauwenberghe, het groot licht Verstraelen, den weyten Advocaet Meytenaere, den irreligionairen Dronkaerd Pierro uyt het Gaude Mandeken, den satten Tonne Fieraert, den dwaesen Poortere, den soogesyden wysen pedant Mulle, den onnooselen Maes, het monster Tolliers, het belaechelyk Siesken van Aerde, het onnooselhoofd Meys, den kaelen schoenmaeker Tuytens ende andere diergelyke Wanschepsels... Ende ten sy hy haestig sig in syn oud graf hadde konnen verbergen, Pier la la was in het perykel van syn leven te verliesen voor de Nieuwe Vryheyd ende Gelykheyd, maer Respice Finem, aensiet den Eynd."

Pierlala – in Brabant-Antwerpen meestal Peerlala gespeld – trok onver-

poosd en manmoedig ten strijde zonder zich veel aan te trekken van de machtbekleders. Of de macht uitgeoefend werd door de Oostenrijkers, de Fransen of het Belgisch vorstenhuis, nooit ofte nimmer nam hij een blad voor de mond of ontzag hij die overheden. Gedurende onze vereniging met Noord-Nederland (1815-1830) evenwel schijnt hij, zoals P. Claeys (4) terecht opmerkt, nogal diep in slaap gedompeld te zijn.

Het merkwaardigste — of liever typerendste — van het Pierlala-lied is m.i. het refrein : een achtlettergrepige en een zeslettergrepige regel waarvan de eerste steeds eindigt op een sa sa, een ça ça, een ha ha, een ga ga, een pa pa; refrein dat door Pierlala zonder een enkele uitzondering” gebruikt wordt om — gevraagd of niet — zijn mening over duizend en nog meer gebeurtenissen en toestanden uit de doeken te doen : beamend : *'t es wel !* / waarderend : *goed zoo !* / bevelend : *vlieg weg !* / verwonderend : *hoho !* / afkeurend : *ha foei !* / veroordelend : *sla dood !* / spottend : *Kultur !* / weeklagend : *heilaas !* / begeesterend : *bravo !* / beklagend : *arm volk !* / beschuldigend : *hy liegt !* enz. enz.
(2)

Precies omdat onze vriend Pierlala voor het jonge volkje een absoluut onbekende is, hebben we gemeend dat volkje aangenaam en ter wille te zijn door het een paar van 's mans poëtische gewrochten voor te zingen gebruik makend van een zestal motenbalken. Rechttuit gesproken hadden we enige last met het maken van een ordentelijke keuze niettegenstaande maar tevens wegens het talrijk beschikbaar materiaal.

LIEDEN OP DE VERLOSSINGE VAN VADER PIERLALA DOOR DE GEVLUGTE SANS-CULOTTEN ENDE CLUBS- GASTEN IN DE STADT GENDT 1793

1. Wat hoor ik nu hier overal
Weêr in het Nederland.
Men speelt op trommel en tymbal,
Wat is het volk plaisant !
De klokken luyden bim, bam, bom,
Den Keyser die is wederom *
God lof zeyd' Pier la la sa sa
God lof zeyd' Pier la la.
2. Parbleu 'k blijfv' niet meer in myn graf
'k Moet by Vaêr Roelandts zyn,
En drinken met dien dikken maf
Een' volle teuge wyn.

- 'k Moet met hem rond de stad weêr gaen
 En den Vrystaek omverr' zien slaen.
 'k Gaen op zeyd' Pier la la sa sa
 'k Gaen op zeyd' Pier la la.
3. Wanneer ik in de Meere kwam
 'k Zag onzen vetten Vaêr,
 Die zynen druppel Sypi nam
 En maekte groot misbaer
 Omdat den Franschen schaeresliep
 Uyt onze Nederlanden liep.
 Ik loeg zeyd' Pier la la sa sa
 Ik loeg zeyd' Pier la la
4. Ik vroeg : Waer is nu meesterschap
 En Souvereyniteyt
 En alle diên ermen klap
 Van die Egaliteyt
 Zy is met Meyer nae Parys
 Met Jacq Antheunis en met Meys
 Goed' reys zeyd' Pier la la sa sa
 Goed' reys zeyd' Pier la la.
5. Niemand en luysterde nae my
 Als ik hun heb gezeyd
 Dat al die Fransche boevery
 Met hun Egaliteyt
 Voor April zoude uyt ons Land
 Gegaen wesen met groote schand
 Ziet nu zeyd' Pier la la sa sa
 Ziet nu zeyd' Pier la la.
6. Waer zyn nu al die Jacobyns
 Die preekten voor 't vry Volk ?
 Wy zien nu die vervloekte zwyns
 Verdryven als een wolk.
 Zy loopen sneller als een hert
 En toonen 't Nederland hun kert. *
 Kykt, kykt zeyd' Pier la la sa sa
 Kykt, kykt zeyd' Pier la la.
7. Wat zal men doen met Sies de Ghendt,
 Met Neyt en met Poelman ?
 Men zal hun in ons stad van Gend
 op de Tribun' zien gaen,

Die staet by de Pandouren-wagt, *
Zeyd' Vaêr en onzen Pier die lacht :
Dat 's wel zeyd' Pier la la sa sa
Dat 's wel zeyd' Pier la la.

8. Waer is Verstraelen, 't groot verstand,
Mulle en Meytenaer ?
Zy zyn gevlogen uyt het Land
Zeyd' onzen dikken Vaêr.
Jandore, wat een groot verlies
Voor Vlaenderen en geheel Belgis.
't Spyt my zeyd' Pier la la sa sa
't Spyt my zeyd' Pier la la.
9. T'Jacq Schellinck, den Jesuit Jouré
En den stommen van Wyck,
Met het bloedhondeken Jouet.
't Spyt hun verdommelyk
Dat 't karaemken niet is blyven staen
En 't Republieksken is vergaen.
'k Dank God zeyd' Pier la la sa sa
'k Dank God zeyd' Pier la la.
10. 'k Beklaeg nog Verlinden, Cannoodt
Zeyd' Roelandts tegen Pier
Hy is van al zyn geld ontbloot
Wat zeert u dat krom dier
Hy moet ook loopen uyt de stad
Want 't is al op, hy is door 't gat.
Adieu zeyd' Pier la la sa sa
Adieu zeyd' Pier la la.
11. Jan Meulemeester, den Major
Maekt zeker ook misbaer
Diên rotten vuylen Kacador
Zeyd' Pierken tegen Vaêr.
Hy heeft zeker genoeg gedaen
Om hem zyn kopken af te slaen.
Och ja zeyd' Pier la la sa sa
Och ja zeyd' Pier la la.
12. Sa Pier, ik bid u, spreek niet meer
Van dat vervloekt gespuys,
Vergeeft het hun voor dezen keer
Want zy zyn als een muys

Gekropen alle in hun gat.
Zwygt Vaêr, zeyd' Pier, want gy zyt zat
Verhuyst zeyd' Pier la la sa sa
Verhuyst zeyd' Pier la la.

13. Maer Pieter, 'k bid u, zegt my toch
Eer ik van u wil gaen
Of onzen Keyser al 't bedrog
Dat hier is omgegaen
Niet klaer aan 't volk zal doen zien
Of al wat hier zal van geschien
Kop af zeyd' Pier la la sa sa
Kop af zeyd' Pier la la.
14. Vaêr Rens, diên ouden Graef van 't Land
Zal ook een dansken gaen
Diên vervloekten dwingeland
Die 't Volk zoo heeft verraen
Het zal de Carmagnol niet zyn. *
Hy zal wat hooger gaen dat zwyn
Ik hopt zeyd' Pier la la sa sa
Ik hopt zeyd' Pier la la.
15. Sa Sans-Culotten voor het lest
Begeeft u op de baen
Loopt keirels, 't is het alderbest
Dat Pier u nu kan raên.
Of anders voor uw' aerebyd
Word gy op Driesken Kruys gleyd *
Loopt gauw zeyd' Pier la la sa sa
Loopt gauw zeyd' Pier la la.

* Napoleon / Kert : zitvlak, billen, achterste. In werkelijkheid het meest beklede vrouwelijk lichaamsdeel. *Pandourenwagt* : het z.g. Huis Serlippens, gelegen op de hoek van de Hoogpoort en de Schepenhuisstraat; sedert lang onbewoond. *Carmagnol* : Carmagnole : gezongen rondedans zeer in trek bij de Franse Revolutionairen. *Driesken Kruys* : Andreaskruis.

KIEZING VAN 13 JUNI 1882

1. De tjeven waren niet op 't gemak (5)
Ze riepen luid tot God.
Maar groote kak of geene kak
Ze moesten op de pot.
En 't was hun lief of 't was hun leed
Hun buizen lagen reeds lang gereed.

- 't Was best ! zei Pierlala papa
't Was best ! zei Pierlala.
2. In hun lokaal daar op den Poel
Zaten ze al bijeen,
Casier, Verspeyen, heel den boel,
Wel een millioen of tien.
Léger sprak van hun meerderheid,
Hoeveel stemmen was het tot ons spijt,
Een millioen ! zei Pierlala papa
Een millioen ! zei Pierlala.
3. En nu die arme naaimachien,
Baron Casier genaamd,
Staat als een kiekeken daar te zien,
Beteuterd en beschaamd,
Met zijn buis al naar den Oost
Is hij gevlogen om wat troost.
Bij Storm ! zei Pierlala papa
Bij storm ! zei Pierlala.
4. Al schreeuwde fel de Professeur
Van éloquence sacrée,
Ook hij zit schoon nu aan de deur
Met d'andre papen mee.
Het volk was lang zijn praten moe
En huilt hem na : A bas Malou !
Zert weg ! zei Pierlala papa
Sert weg ! zei Pierlala.
5. En dan de suikerfabriekant
Al is zijn waar ook zoet,
Zijn spekken smaken aangebrand.
Geen die er hebben moet.
Men maakt het vrije volk van Gent
Aan heilig suiker nooit gewend.
't Is bucht ! zei Pierlala papa
't Is bucht ! zei Pierlala.
6. Dan hebben wij den zageman,
Een zager met den stoom,
Die planken en balken zagen kan
Uit beuk en eikenboom,
Die van de geuzenscholen klaagt
Maar aan den geus zijn stemme vraagt.

Gij duts ! zei Pierlala papa
Gij duts ! zei Pierlala.

7. Dan volgt den man die leeft als 't waait,
Nu paapsch dan geus' gezind,
Die als nen brakkemolen draait
Maar in nen anderen wind,
Nen weerhaan in de politiek
Van deze en dan van geene kliek.
Scherreweg ! zei Pierlala papa
Scherreweg ! zei Pierlala.
8. En Cruyt verdomd, wat klucht was dat
Van dienen mitrailleur,
Die al zoo lang op zolder zat,
Hoe vindt gij dien blageur ?
Oorlog minister, in eenen stoot,
En al de geuzen waren dood !
Naar 't strop ! zei Pierlala papa
Naar 't strop ! zei Pierlala.
9. En die ook fel in nesten zit
Is Pppijcke van Pppoucke den baron,
Die staat nu zeker niet heel wit
Met zijn mirakels doen.
Die zal d'histoire van zijn glas
Nog hooren op viool en bas.
Wat beest ! zei Pierlala papa
Wat beest ! zei Pierlala.
10. En nu blijft nog geheel de rest
Van 't klerikaal gespan,
Het ooverschot van 't uilennest.
Daar zwijgen wij maar van.
Zij vliegen tegen wil en zin
Zij moeten allen den ketel in !
Triumpf ! zei Pierlala papa
Triumpf ! zei Pierlala.

Is Pierlala niet mals voor de Katholieke Partij, als 't moet kan hij ook op de nek gaan zitten van de liberalen die hij maar liefst lieveralen noemt.

VAN PIERLALA

1. Ça lieverale zwyg maer stil,
Uw laegheyd is gekend,
Gy stemt al zonder eygen wil,
Als eene slaefsche bend.
Weg met De Breyn' den leugenaer
En met de valschaerts allegaer.
Ja weg ! zey pier la la pa pa
Ja weg ! zey pier la la
2. Dixmud' is thans wel overtuygd
Wie brave lieden zyn;
En schoon het onder 't juk nu buygd
Van leyders vol fenyn.
Het steld zyn hoop in beter tyd.
'T bedrog en duurt geen eeuwigheyd.
'T is juyst zey pier la la pa pa
'T is juyst zey pier la la.
3. Als 't club-gespuys thans zegeviert
Door Satanisch geweld
En schreeuwd en vloekt en zuyp en tierd.
Ter eer van eenen held
Die waerd is van zulk eedgespan
En klapt als een gebroken kan
Geluk ! zey pier la la pa pa
Geluk ! zey pier la la.
4. De vreugd die niet ter harten gaet
Is waerd te zyn veracht.
En viert men heden op de straet
'T is tegen elks gedacht.
De klokken luyden eygen lof
Zulk' eer verdwynt als nietig stof.
Als rook zey pier la la pa pa
Als rook zey pier la la.
5. Die ons beschuldigd met bedrog
Met nyd en dolle pyn
Was altyd boos en is het nog
En zal het altyd zyn
Zulks is den aerd van lieveral
Gekneed met haet en zwarte gal.
En slyk zey pier la la pa pa
En slyk zey pier la la.

6. Ja gansch den vuylen hutsepot,
 (Den leugenaer aen het hoofd)
 Is schaemteloos zot en bot
 En van 't verstand beroofd :
 Dixmude heeft maer te wel gezien
 Waertoe bekwaem zyn zulke liên.
 En ik ! zey pier la la pa pa
 En ik ! zey pier la la.
7. Den bakker en nog veel met hem
 Zyn voor geen lieveral.
 'T is waer zy geven hunne stem
 Aen vrienden van 't moral
 Maer al wat achter plaetsen loopt
 Aenstonds zyn stem aen 't kwaed verkoopt.
 Voor 't geld zey pier la la pa pa
 Voor 't geld zey pier la la.
8. Zoo zoo Monsieur den lieveral
 Word gy dan fanatiek.
 Beteugeld wat uw bittergal
 En maekt u dol en ziek.
 En vloekt en schopt en wenscht in d'hel.
 Wel daelt er zelf, zy past u wel.
 Bravo zey pier la la pa pa
 Bravo zey pier la la.
9. Thans gaen ik weer na 't ander land
 Zoo sprak den ouden pier.
 Dixmude is vol mis verstand.
 Ik vlugt aenstands van hier
 Tot beter tyd en beter ras
 Gelyk het eens voor dezen was.
 Vaerwel zey pier la la pa pa
 Vaerwel zey pier la la.

Vooraleer we onze vriend wellicht voor goed in zijn graf laten afdalen, willen we ons betoog besluiten het het aanhalen van een liedje geschreven door Cam. Huysmans. Aangezien het alleen maar bestaat in handschrift (bewaard in het Archief en Museum voor het Vlaamse Cultuurleven te Antwerpen) zal dit wel de eerste keer zijn dat het gepubliceerd wordt.

PIERLALA TE BRUSSEL

1. En Pierlala, ons goede vriend,
Rees onlangs uit het graf.
Hij was zoo blij omdat Ons Heer
Hem nogmaals 't leven gaf.
Hij danste en sprong en riep met zwier :
“Nu zal ik leven in 't plezier !”
Plezier ! zei Pierlala sasa
Plezier ! zei Pierlala.
2. Hij kwam te Brussel in de stad
En kende daar elkeen.
Hij zag daar eerst een grooten heer,
Die sprak met groote reên :
“Ik heet Carton, vais à la cour,
En voor zijn vel win ik den boer !”
Hoho ! zei Pierlala sasa
Hoho ! zei Pierlala.
3. Maar potverdekke, zei toen Pier,
Waart gij niet demokraat ?
“Ja wel, mijnheer, dat was ik ja,
Maar 'k had toen geen mandaat.
'K was vroeger vriend van priester Daens
Nu riek ik Woeste op uren gaans !”
Ho la ! zei Pierlala sasa
Ho la ! zei Pierlala.
4. Toen stelde heer Carton Pier voor,
Een ventje preutsch en stoer :
“Dat is mijn vriend, genaamd Renkin,
In politiek mijn broêr.”
“Voor koningseer en eigenbaat,”
Zei Pier, “de tweede renegaat !”
Foei ! foei ! zei Pierlala sasa
Foei ! foei ! zei Pierlala.
5. Ziehier heer Fritz de Bontriddère,
Dat is een flinke vent.
Hij rijdt met zijn automobiel
Door 't arrondissement.
Hij... en zucht met droeven blik :
“ 't Machien spreekt beter nog dan ik.”
Och Fritz ! zei Pierlala sasa
Och Fritz ! zei Pierlala.

komt hier al bij aen hovet dees kleucht: Het
 is van Pier-la la, Een dre-dig vent-je
 vol genucht, De vruugd van zyn pa-pa. Wat
 in zyn le-ven is geschied. Dat zult gy ho-ren
 in dit lied. 't Is al van Pier-la-la sa-sa. 't Is
 al van Pier-la-la.

6. Ik hou niet veel, zei heer Carton,
 Van onzen makker Colfs.
 Een legervraag bevangt hem met
 De razernij eens wolfs.
 Hij scheldt en raast van dwinglandij,
 En eindelijk stemt hij toch als wij !
 Farceur ! zei Pierlala sasa
 Farceur ! zei Pierlala.
7. Ziedaar een Vlaamsche redenaar,
 Vanderlinden is zijn naam.
 Wanneer de kiezing nadert, dan,
 Dan noemt hij Vlaandrens faam.
 Die mensch heeft iets speciaal voornaams :
 Hij kloot den boer in fransch en vlaamsch.
 In fransch ! zei Pierlala sasa
 In vlaamsch ! zei Pierlala.
8. Genoeg ! genoeg ! zei Pierlala
 Och !, zei de heer Carton,
 Ons oude mannen komen ook

Juist uit dezelfde ton.
De wereld wil bedrogen zijn,
Men vangt geen vliegen met azijn.
Hoe slim ! zei Pierlala sasa
Hoe slim ! zei Pierlala.

9. Toen vloog de droeve Pierlala
Naar engel Michaël
En sprak : Acht kamerleden, Heer !
Bereiden zich ter hel.
Zij hebben aan het wangedrocht
Het gouden Kalf hun God verkocht !
Ter hel ! zei Pierlala sasa
Ter hel ! zei Pierlala.

NOTEN

- (1) Het lied *De 25e verjaerdag van de keunings Regeering* (1856), in G.T. 1977, blz. 177.
- (2) M. van Wesemael, Het lied van Pierlala sa sa, in *Volkskunde*, 1971, blz. 234-257.
- (3) Sint-Jut(te) is een verzonnen heilige. Uiteraard is ook de St.-Juttemis een niet bestaande mis, een die de verbazing opwekt. Vandaar de in de 17de eeuw voorkomende uitdrukking van verbazing : Bij Sinte Jutmus (-muts). Met het gezegde Met St.-Juttemis als de kalveren op het ijs dansen, bedoelt men een onmogelijke zaak. En iets tot St.-Juttemis uitstellen is iets in het geheel niet doen. Is het te verwonderen dat Salomon met zijn liedje van St.-Jutmuts te biechten ging bij Pierlala ?
- (4) Pr. Claeys, *Les Chansons de Pierlala*, in *Notes et Souvenirs*, II, blz. 301-307.
- (5) De eerste en de vijfde strofen van het lied verschenen reeds in G.T., 1980, blz. 43.
Van het lied *De Karnaval te Gent in den jaere Onzes Heeren 1857* verschenen de eerste en derde strofen in G.T., 1977, blz. 244.

V. W.